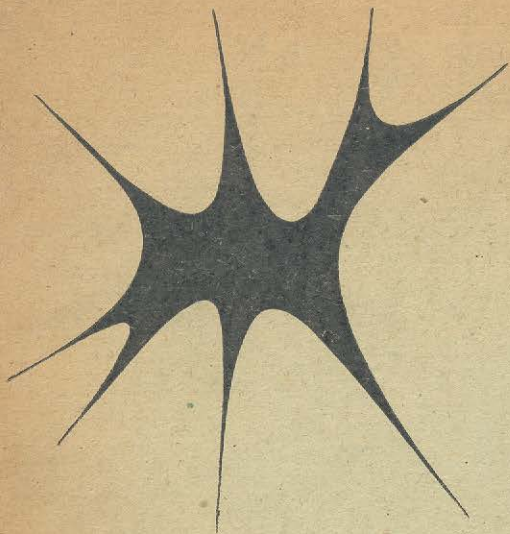

**"Un camí per deixar el món
una mica millor de com
l'has trobat..."**

(B. P.)

Tout au long de votre fleuve
ma belle Volga
se lève le vent,
le grand vent d'amour
(se siffle).
(c'est la force)

Escoltisme - adolescència (característiques)

La educació és la conducció de la Psicologia evolutiva. L'escoltisme és basat molt en aquest "evolució" dels nens que es suposen ^{especialment} psicòlogats des del moment en que són nens.

Per això l'escoltisme, al reduir els nens ho fa sense diferenciarlos entre ells; l'únic que es basa i interessa a l'edat del nen, la condició de nen, el moviment psicològic evolutiu de l'adolescència.

L'escoltisme és un mètode que vol ser integral: l'objectiu no és un bon nen o un bon home sinó un home gran eficaç, capaç de raure, acceptar, respondre a les seves necessitats.

Potser val més l'eficàcia que la bonesa.

Com que està orientat als nens, l'escoltisme s'oposaria per respondre a tot el que els nens necessiten.

Ara bé, l'educació suposa una ~~nova~~ concepció, una unió de l'home per part de l'educador. La matèria primera

"home" es mixta, per això es necessari centrar-la o centrar-se enfront d'ella: origen, fi, mitjans, bé, mal, etc.. Per altre banda, el conjunt d'elements que fan l'home no es juxtaposen sinó que formen una unitat amb infinitat d'interaccions mutües

Infància, adolescència

L'home no pot arribar a ser-ho sense passar per l'infància i l'adolescència:

- = els tres anys (aprox.) l'input despart a la consciència del "jo" separat del món
- = cap als sis despart a la consciència ~~del~~ moral que significa la regulació de les relacions entre el "jo" i el món que ja apareixen separats
- = entre els sis i els dotze es verifica una descomberta del món ~~ment~~ a marxes accelerades
- = cap als dotze anys apareix o arriba l'adolescència.
- = manifestacions externes:
 - al descobriment del ~~món~~ "jo" com a quel!

com separat del meu correspon l'actitud del meu egoïsta que tot ho arramba cap a ell, que es vol fer el centre de tot el que l'envolta, que fa "gràcies" perquè els grans li comencen a fer i es volto de tot un petit meu de "comfort", joguines, etc

- el desenvolupament de la consciència moral i l'obertura cap al meu corresponen una manifestació de plenitud (que sabem que es psico-social com l'equilibri que comporta) i d'aprenentatge, d'obertura de cor i elegància

= adolescència: es un treball interior de tot el que el noi ha adquirit intuitivament en el temps precedent: ara el noi ha de conquerir amb un esforç personal tot el que li ha estat donat de men: ha de "redescobrir" personal i lliurement el "jo" i el meu

L'adolescència es una etapa en que el noi no aprèn molt (o al menys no tant com en el darrer període de l'infància), però el que s'aprèn s'ha d'apropiar. És l'època en que el noi passa una mica de resistència al meu i comença a apropiarse del que li agrada fer a la seva vida d'home

I així ho vol fer tot sol

Es com si el noi digues a tot el que li ha fet de mare: "Tot així que m'has dit i m'has donat no m'ho crec ni ho vull fer que jo mateix ho hagi comprovat".
o bé: "tot una cosa evolutiva que se de sobre a un vull arribar" (així utilitzen ho diuen els adolescents repetent que porten ulleres)

L'adolescència es el canvi d'existència entre una personalitat en equilibri provisional que ho sigui rebuda i una personalitat en equilibri permanent que ho de ser adquirida per un mateix. Dit així es pot pensar que l'adolescència es l'adquisició de la pròpia personalitat: d'aquí ve l'importància d'una adolescència ben portada que condiciona en una part ben important la vida del futur home

Si provo de concretar així tan general dient-ho en dos aspectes (físic i anímic) veig a parlar a :

- es el pas entre uns anims fets per rebre i uns anims fets per donar.
L'impuls que ha rebut tot el que

te comença a preparar-se per a donar.

- físicament respon a un cos que ha rebut la vida i que es prepara per a donar-la

de pubertat corporal en roman un aspecte de l'adolescència

- ara bé, hom no pot donar el que no ha adquirit per ell mateix (el que li han donat ho necessita)

- Resumint: es el per d'una maternitat humana passa a una maternitat humana activa.

= dualitat de l'adolescència:

Es pot parlar de dues adolescències que corresponen a dues edats consecutives i a dues "redes cobertes" la primera de les quals es basa per a la segona:

- redescoberta conscient del propi "jo" amb les seves ventatges i inconvenients
- redescoberta conscient del món i dirigit per la llei de Déu en el qual, coneixent-se ja amb un coneixement fruit de l'etapa anterior, hi busca el seu propi lloc. (etapa dels rovers)

= característiques de l'adolescent:

- inseguretat: l'adolescent, que es permet dubtar de tot, ho tanteja també tot perquè no sap per on caminar
- inestabilitat física i moral:
 - feblesa física motivada pel creixement i canvis profunds de l'osser
 - inestabilitat intel·lectual
 - " volitiu
 - " afectiu
 - " moral (alegries i penes)
 - " religiosa

Enfront d'aquesta inestabilitat, l'educació ha d'operar una llei que il·lumina una única clau: el túnel que l'adolescent ha de passar i dona també un "home-mite" que fa de punt fix en el qual el noi a la deriva pot fixar-se. També procura una comprensió i madures i respon els nois que juguen dels grans que ho donen tot fet i no accepten al que no els accepta. Per fi esguerdant les "correlacions"

a lo petit comunitat de nois que s'agrupen
per defensar-se, accentuant el sentit de co-
munitat

- afirmació de la responsabilitat: el primer
moviment d'afirmació es l'oposició

El sistema de patruller permet el desenvol-
upament de la personalitat davant la res-
ponsabilitats rebent de les que li depenqui la
vida. Els nois no són responsables de res
en el moment, però són capaçs de ser
responsables

- individualisme (que no es egoisme) ma-
nifestat en una preocupació constant i con-
scient per la construcció de la seva personali-
tat.

L'individualisme proporciona eines mides de constant
millorament personal al servei dels altres —
aquest millorament pot esser constant pel
propi noi.

L'individualisme s'aprofita així i inclús es
solva a base de posar-lo al servei dels
altres i de practicar el treball en equip

- necessitat d'estimar (un tant d'esser estimat)
~~per a qui ell vol i li dona la~~
gracia

En realitat no es preparat per estimar a un altre

Ara ho d'adquirir i buscar el que li dona
ven

Neix l'amor de si mateix en una forma
noble que constitueix l'honor (cosa
que l'escoltisme aprofita a fons)

Un noi pot ser normalment altruista
en un autèntic i molt egoïsta en
un altre. No es estrany perquè ell
estima a la seva manera a qui vol

El que té degotada d'existència lliure és
el que aprofita el bon autèntic que
permèt una creixença i una educació
per la llibertat

- Instint d'erosió: els nris es causen
de la lluita continua que es porta i
deriven cap a una distracció, una erosió.
L'aventura és l'erosió més viva, vital i
constant que submergeix els nris d'una
forma total.

L'escoltisme aprofita aquesta aventura i
erosió de forma que inconscientment
se'n aprofitin els propis nris.

Ambients - condicionament

L'educació és, en part, una integració a la societat però no és la única via de integració. Hi ha una altra sèrie de factors que contribueixen a la socialització de cada noi:

- família
- escola
- societat
- diversos: amics, divertiments.

a) Escola

Després d'educar una gran part de la persona humana, però condicionem molt una part de l'esperit dels nens perquè és l'ambient més extens (en duració) que informa la vida dels nens.

Hi ha escoles i escoles: religioses i laiques, oficials i privades, de tendències conservadores o renovadores, etc., etc.

De qualsevol forma és convenient per el cop, saber a quin col·legi assistirà el noi per tenir una base

a l'hora d'orientar-lo.

3) Família

Es l'element que marca més profundament la forma de pensar dels nris. Solsament per això es interressant de conèixer-la. Tampoc s'ha d'oblidar que els fills surten semblants als pares, la decoració del pis, les amistats de la família, tot allò que el noi vol sentir vivint el món d'una forma o altre d'economia familiar ja és un element important (no tant les entrades com les despeses)

4) Societat

El tipus de societat, tancada o oberta, industrial o tribal, mecanitzada o humanitzada, senyala també els seus membres

Així no es pot mostrar massa important a dins d'un soci en el que sempre hem viscut i que, per tant, coneixem, però sí és convenient d'estimar-los a l'hora, és a dir, que es dona, de actuar en un soci que ens és estrany: ho dic per casos com el meu en que faig de C.S. en la barriada d'Hortafranca en la que hi ha

coses que no van al mateix pas que al centre de Barcelona.

També es podria tenir en compte aquest problema si es fes un estudi sociològic diferenciant capes socials, funcions i disfuncions d'una societat integrada per elements molt variis en quant a pronunciació, etc.

d/ Manifestacions diverses socials: esplanis i grups polítics, religiosos, culturals, familiars tan sols es pot ficar també a l'apartat anterior. Ara que el que queda per veure és la manifestació de l'expressió:

- TV i cinema que no demanen cap esforç
- vida assegurada amb un "mínim" de comoditats que es pot col·locar de màxim i que encara que el noi no s'apropii de moment acaba per determinar-lo en part
- diferenciació a l'hora de l'esplanis entre els nois que saben i volen construir i els que no en saben, els que sempre tenen una ocupació o una altra i els que mai saben que fer

Quedo a puntat que es una cosa molt
interessant el fer una enquesta sobre les
fonnes preferides d'apilal dels nris de les unitats
e si d'aprofitar les

Tècniques

Tot infant passa pel dur moment que representa el descobrir que plorant no aconsegueix res i que el món no gira al seu voltant sinó que és ell qui s'ha d'adaptar al món.

Més tard, amb la necessitat del joc, li arriba el moment de crear.

Aquesta adaptació al món a fi de crear quelcom del que s'eu treuen profit és la tècnica.

Es pot diferenciar entre una tècnica personal i una tècnica del grup. És lògic que la tècnica personal estigui d'acord amb els gustos de la persona.

Considerem l'interès de desenvolupar les tècniques que devenen dels estudis escolars.

Diferenciem també la tècnica del c.p. i la del c.s. El c.s. necessita més fitxers i més fonts d'informació molt extenses, el c.p. necessita ser un bon planificador de la feina de la pat.

de tècnica personal ho de tenir un mínim de lligam amb la del grup.

Classificació de les tècniques

- manuals : directes sobre la matèria
- naturals : coneixement natura i de la forma com bellugar-s'hi
- culturals : evolució de la tècnica en l'espai i el temps
 - expressió
 - coneixement regional
- mecàniques o d'habilitat
- vida física i solament
- auxiliars o d'ambientació : arts

Questiões

a) Quines tècniques varem posar en marxa el darrer curs?

Jo no hi era

b) Quin profit positem i'eu va ferre?

Donc no ho sé

c) Que equips vome una empreta, Tècniques portat

bles, divisió de feines, etc. -

Passarà com a exemple l'empresa Gary Crockett tal com la tenim pensada pel tercer trimestre a la sessió.

Objectiu: Fer el camp d'estiu en condicions de vida semblants el màxim possible a les dels primers casadors de pells als Estats de Nord-americans

Tècniques possibles:

a) sociologia

Arribar a formar les comunitats escoltes per iniciativa personal, començant per viure individualment i acabant com sigui per associacions naturals (no preferirem gaire les tècniques de vida individual i així forçarem una unió ràpida)

b) Descobrir durant aquests dos o tres dies que en calcular de vida individual la necessitat que tenim de viure en comú i el fort sentit de l'evangeli en la vida de l'home sol. Facilitarem un questionari que orienti

c) Orientació: brúola totalment prohibida, rellotje permès durant el primer dia.

- Fer-se una planxa d'orientació amb

els quatre o vuit punts clau i orientar-se
correctament per servir-se'n

- buscar i inventar alguns sistemes nous
d'orientació amb els mitjans que es
faciliti el bosc
- orientació pel·l'estel·la (el canó, orió,
el cochen, el boquer, ...)
- orientació segons una relació de poses
humans, situació de la lluna i horari

d) Botànica: El·laborar un carnet de ruta amb
les indicacions que creguin convenient, fer-se
una col·lecció de les fulles d'arbre que trobin
indicant-ne usos, qualitats, etc

Idem, idem amb una sèrie d'an-
brissons concrets

Veure quins arbres són prop dels
rivers, quins són lluny i quins són a tot
arreu

e) Zoologia: Posar parells per ocells i estu-
diar les característiques d'un grup dels
més comuns que ja es diran per endavant
(a escollir entre ...)

Els els pos de rutes per

patulla i sengalitzarà en suprimir el pitó, banderes, llanternes, etc i tot s'haurà de dir amb cants d'ocells apresos per endavant (en això ja tenim un especialista de qui aprendre)

f) construcció: cada un es farà el seu propi refugi pel diu que visqui sol i després, entre tots, es faran el refugi de patulla amb el màxim de comoditats possibles així com també amb el màxim d'ornaments funcionals

(encara no està previst ~~està~~ si es portarà tenda i es dormirà al refugi col·lectiu quan sigui dit i com a prova o bé no es portarà tenda)

g) observació: la comunitat de coxodons no vol fer cap mal inucessari a les besties i consideraran que una bona presa morta val menys que una bona fotografia acompanyada d'un curt rapport de les feines pasades per aconseguir-la. S'han confeccionat uns models de rapport que abarquen tota una sèrie de observacions preliminars.

En posaré un exemple en que es comparem
el rapbert d'una tecnic no caçador i
el d'una caçador:

TECNIC

Veient el sol que
surta per l'Est a
les cinc i vint mi-
nuts tinc la mala
sort de que un
oell empiçador
em distreu (supu-
rarament deu ser
una mallavenga -
familia parvus -
que son molt jnah)
Aqui al Pirineu no
et pots fixar en
res, ara em distreu
un torrent que
baixa flé perquè ahir
varem fer la mala
sort de que va ploure
(eren cumulo-nimbos de
30 u. de velocitat)

CAÇADOR

Contemplant la primera
llum del bosc que ve
acompanyada d'un vent
fresquet, em distreu
l'atenció el primer
cant d'una muller
ja que és la prop
del torrent del avet.

Aquests nostres del
Pirineu tenen la gràcia
de despertar a l'home
del bosc amb la llum,
la fresca i el cant
Ara Tinc, el petit oell
joc d'aes verdoses crida
amb una força i es
sent amb tota claredat
sobre la veu del t.
ocult.....

Amb això podrem cultivar una mica la sensibilitat tot que l'ambient de taller els xops completament.

- h) Expressió : com que tots els homes del bloc autòcton llegien la Bíblia i algunes lletres de poesia per acompanyar-se, els hi facilitaré una poesia campesina : J.M. de Segarra, Ruyra, Guerau de Lort, J.M. Guasch, etc. D'aquí n'hauran de treure comentaris i complementos als rapports. Sobre textos recollits de la Bíblia meditaran tots junts a la nit.
- També estem traduint a tota velocitat algunes de les mites típiques campeses antigues d'aquell país.

Fins aquí les tècniques, ara hauria de venir el programa de preparació, però encara no està encara de centrat. Tots estem d'acord en que és preferible que, de moment, es millori que cada part tingui els seus propis especialistes de cada matèria.

De moment, però, tenim aqueles titrades les reunions i sortides de receró:

Sortides de secari's

Abril : a St. Cugat per una cabana de tronc
entre tots posant-hi bancs, etc....

Maig : a Pallegà o lloc semblant practi-
cant-se a ferre abrics noturns amb
pedres i fusta de bosc.

Juny : a St. Fort o de Couronà dormint
en abrics preparats a la sortida de pat.
i fent marxa de nit orientant-se
pels estels

Sortides de pat

Abril i Maig : assaigs d'observació d'ocells i
col·lecció de fulles

Reunions de secari's

Abrils : discs amb cançons d'ocells i muntres popu-
lar americanes

Més questions

- Una activitat del quart del seix

Anar junts al cinema i conversar després
la pel·lícula

- Perquè la natura es un element important a
l'ecològia?

Jo hi veig varies raons:

- perquè es una mitjà antihumà que presenta
al noi una sèrie de dificultats a superar
ell sol i d'altres en equip
- perquè permet moments de abstracció sobre
totes •, simplement, abstracció a la
que ell no valdria normalment a la
ciutat: la bellesa, el treball dels homes,
la seva pròpia autoconstrucció, etc. se recon-
sidera en moments de solitud que ningú
no torba
- perquè es el parador per excel·lència de l'aven-
tura en la desconegut

- Quines són totes les proves per assolir el mèrit?

Omplim d'una forma atractiva el desig d'aquesta construcció que tenen tots els i, a més, ho ~~fa~~ fan de tot manera que perveneixen al mèrit de construir el seu propi progrés.

Aquestes proves que aprofiten l'individualitat que dels adolescents a poder assolir encara sobre un codi d'honor i també, en el millor cas, com una sortida de l'amor natural del noi que es posa al servei dels altres amb el seu millorament.

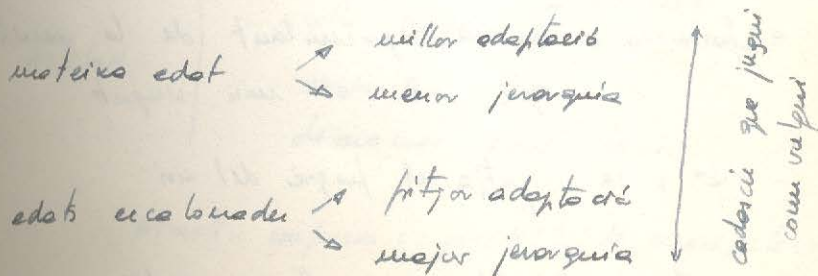
La Secció

La comunitat de la secció és una comunitat de voluntaris: és un equip de voluntaris amb uns interessos comuns de tipus personal.

Aquest equip de voluntaris té una finalitat: en els dies els nens se senten atrets cap a l'home piou que fa coses útils per a qui té un sentit frustrat el cap però fit material.

Al fer el pas d'equip a equip amb interacció, és a dir, comunitat, el paper dels nens grans és el d'educadors.

Plantegem el dilema de si és millor que les potes les atorguem integrades per nens d'una mateixa edat o d'edats diferents apareixen dos fets clars i conclouents:

D'aquests s'en deriven d'altres

Suposem una secció integrada per individus de diferents edats, després es veu que la millor cosa que tenim a nos per fer jugar als grans el paper d'educadors és el consell d'honor

La comunitat té una llei i el noi ha d'estar sota ella.

El C i el c.f. no "permeten" que el noi faci la promesa, només jutgen si la fa lliurement.

La comunitat té uns objectius materials i espirituals, un consell que jutja la seva moral (consell d'honor), i un consell executiu (el de caps). Per fi té també un consell de mestrescoltes.

El consell d'honor és aconsellable per fer decisions. A l'hora de jutjar s'apliquen:

- promesa: és un representant de la secció que reb el nou membre
- La i la: jutja el progrés del noi

El consell d'honor és format de tots els qui ho des d'obtenir una opinió sòlida

Empresa

Es un centre d'interès al volt del qual girare les activitats de la societat durant un període de temps

Característiques

- progressiva
- real
- exigeix tècniques
- procura un benefici a aféu

Paper del CS

- distribuir i planificar
- utilitzar-la com a mitjà educatiu

No depèn

- tecnificació
- intel·lectualisme
- diners

actitud

- ulls oberts $\begin{cases} \rightarrow \text{al món} \\ \rightarrow \text{a la societat} \end{cases}$
- sensa por
- de manera auxiliària tècnica

Atractiu empresa: possibilitat de manifestació espiritual i material del noi

Pedagogia de la Fe

Podem classificar els éssers ^{coneguts} ~~existents~~ en diferents categories: ferne una escala segons el menor o major grau de comunicació o consciència.

- mineral
- vegetal
- animal
- home

Cada categoria viu de les inferiors i té una qualitat que el diferencia totalment de les mateixes categories inferiors.

Arribem a l'home totalment diferenciat per l'intel·ligència: l'home coneix i domina els ordres inferiors.

Pot conèixer l'ordre superior: Deu?

Historicament, si (a més primitius, es mena religió).

De fet aquest coneixement arriba amb la consciència com a base per una idea de Deu. L'home pot tenir idees de Deu, això és natural en l'home que té l'intel·ligència.

Fixem-nos en que els essers que pertanyen a una escala determinada no poden entrar a la superior de cap manera natural i que aquest coneixement causal de Deu per part de l'home no és una sortida de l'home de la seva escala sinó que és quelcom natural veient que ho està creat intel·ligent.

L'home pot, doncs, tenir idees sobre Deu. Però no el pot conèixer íntimament, perquè li és inaccessible.

Per entrar en l'espera divina l'home necessita alguna facultat afegida com l'animal necessita l'intel·ligència per ser home i la planta el moviment per ser animal.

Aquest sentit nou que l'home necessita és la fe que el puja per damunt dels límits de la seva naturalesa.

Intel·ligència	coneix	Mon natural
Fe	"	" sobre "

Ara bé, l'home no té accés a la fe, no pot exigir-la, no pertany a la seva naturalesa.

La fe és un do, un obsequi, que Déu fa a l'home. És un acabament inesperat a la natura lèta humana.

En el pla de Déu sobre els homes la fe hi entra de ple: la fe està planificada des de lluny pel propi Déu.

Adam i Eva ho varen perdre, però Jesucrist ens ho va retornar.

L'home que, per propia culpa, rebutja la fe, és un fracàs en el pla de Déu: l'home que no aconsegueix la fe, no aconsegueix el que Déu vol que tot home aconsegueixi.

Diferenciem el sentit religiós de la fe:

- sentit religiós: idees sobre Déu
- fe: capacitat d'entrar en el món de Déu.

Evidències: Religió $\neq$ cristià

Examinem la fe:

hi han tres formes de ~~conèixer~~ saber coses:

- visió: correspon a veure (és l'evidència)
- raó: per raonaments, és el ~~saber~~ la demostració

- testimoni: depèn de la persona que ens dona el testimoni

La raó es basa en l'evidència, la raó en la demostració i la fe en el testimoni

La fe es el coneixement de Déu pel testimoni i del mateix Déu

Només Déu pot donar testimoni d'ell mateix. Així doncs la Fe es l'adhesió de l'home a Déu pel testimoni que Ell dona de si mateix

Per part de l'home es un salt en el buit perquè no hi ha cap evidència ni demostració, només hi ha la confiança que comporta un risc

L'evidència de la fe no es sobre l'objecte de la fe (revelació que no sempre es creïble lògica) sinó sobre la causa

Déu ho parla?

Qui es el seu testimoni?

El Jesucrist (no amb paraules sinó amb fets)

La causa de la nostra confiança en Jesucrist són els fets (resurrecció). L'objecte que es

portar a la vida de Deu

de resurrecció és un fet històric incontestable. Aquest historicitat cal considerar-la lligada a l'església: el fet de l'Església és un miracle històric que no s'explica sense l'acció de Deu ni sense l'arrel que és la resurrecció de vida de Crist ve ser un testimoni pels seus contemporanis

Però el testimoni ha de ser present, actual

Per això Jesucrist ha d'ésser present al món constantment: allò que Crist era està present, els homes no tenen la base de la seva fe.

A fi de restar present Crist ha instituit l'església i li ha donat l'Esperit

Repetim: Crist ha d'ésser present

Al baptisme i confirmació som transformats i units a Crist: "Viu jo, però no soc jo qui viu, sinó que és Crist que viu en mi"

Crist continua present a través de la comunitat dels seus fidels

L'encarnació annueta i renova constantment aquest unit

Un cristià que sigui fidel és testimoni de Crist
resucitat; però aquest testimoni anunciat és
tota la comunitat que és fidel

de fe necessito, per veure, trobar-se amb Jesu-
crist

(I aquí comença la pedagogia de la fe)

- L'home i Jesucrist han de trobar-se a fi de
que l'home el pugui conèixer
- L'home s'ha de decidir a acceptar a Jesucrist
- L'home sol no pot fer aquest pas

(de fe és, en tot, un don de Déu, però és
totalment lliure: l'home pot no acceptar)

- Aquest procés pot fallar:
 - a) perquè l'home no vulgui acceptar
 - b) perquè Jesucrist no arribi a algun lloc
(l'exploració li ha de portar)
- A la segona: és necessari que Crist hi sigui
present a fi de facilitar la trobada: aquest
Crist és l'any de l'equip de còpi

Joaquim de França

La sensibilitat isolada no es
res, la raó isolada no es res, la
sensibilitat i la raó són la veritat.

Aprobat el C.E.P. 1964

J. Humberto.